

Arrest

nr. 202 462 van 16 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 BEERSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 20 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sierraleonese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 27 april 2001 te Freetown, Sierra Leone. U behoort tot de Fula etnie en heeft zich bekeerd tot het christendom. U bent opgegroeid in Freetown samen met uw ouders en twee zussen. Zowel uw vader als uw moeder hadden hun eigen zaak in Freetown. U liep school in deze stad. Eerst in een privéschool, later in een katholieke school. Doordat u naar een katholieke school ging, en omdat u christelijke vrienden had, begon u steeds meer interesse te krijgen in het christelijke geloof.

U vatte ook het plan op om zich te bekeren tot het christendom. Zo liet u een tatoeage plaatsen op uw arm als teken van uw bekering. U liet zich wel niet dopen. Toen uw vader deze tatoeage ontdekte, werd hij erg kwaad. Hij zei dat u het huis moest verlaten en dat u de tatoeage moest laten verwijderen. U bleef wel thuis wonen, maar ontweek uw vader. Op een dag kwam het toch tot een aanvaring met uw vader. Uw vader wilde de tatoeage onder dwang laten weghalen. Uw moeder kantte zich hiertegen. Uiteindelijk zette uw vader zowel uw moeder als u en uw zussen uit het huis. Hierop besloten jullie naar Port Loko te gaan waar de vader van uw moeder een huis had. Jullie vertrokken in de maand november 2015 naar Port Loko. U stopte met school en had bijgevolg niet veel te doen in Port Loko. U leerde er wel enkel vrienden kennen. Eind april 2016 kwamen leden van het Poro genootschap naar uw moeder. Ze zeiden tegen uw moeder dat u zich zou moeten aansluiten bij hun genootschap aangezien u nu in hun district woonde. U was op dat moment niet thuis, maar toen uw moeder dit vertelde weigerde u in te gaan op de vraag van het Poro genootschap. Twee weken later kwamen vijf leden naar jullie woning. U was opnieuw niet thuis. De Poro leden dreigden ermee uw moeder mee te nemen, maar toen u bij uw huis aankwam, kwam u tussen beiden. Er ontstond een schermutseling waarbij u in uw arm werd gestoken met een mes. U werd meegenomen naar het 'Poro bush' waar u twee andere jongeren aantrof. Gedurende drie dagen werden jullie voorbereid op het Poro-lidmaatschap. Na drie dagen wisten jullie te ontsnappen. De Poro leden kwamen jullie achterna. Een van de jongeren werd neergeschoten – hij werd geraakt in zijn voet. U slaagde er wel in te ontsnappen. Na een tocht van een dag kwam u aan bij een huis. De man die in dit huis woonde ving u op en was bereid u te helpen. Hij contacteerde uw moeder die hem wat geld gaf en hij bracht u naar het station. Daar nam u een taxi die u naar Mali bracht. In Mali ontmoette u een man die u aansprak en die begon over werk in Algerije. Uiteindelijk bleek dat hij u wilde verkopen aan een smokkelaar die u effectief meenam naar Algerije waar u als een slaaf behandeld werd. U moest werken voor de man die u meegenomen had zonder hiervoor betaald te worden. Na enkele maanden werd u doorverkocht aan een Libische man. In Libië wachtte u hetzelfde lot. Ook hier werkte u zich uit de naad zonder tegemoetkoming en in slechte omstandigheden. Na een aantal maanden werd u gered door een andere Libische man die u na enkele dagen op een boot naar Italië zette. In Italië kwam u aan in november 2016. U bleef er enkele maanden in een centrum op Sicilië om vervolgens op eigen houtje het centrum te verlaten. U trok naar Milaan en vervolgens naar Frankrijk. Uw doel was om naar Engeland te gaan, maar in Brussel bedacht u zich. U besloot asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties op 8 mei 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u besloot Sierra Leone te verlaten omdat u niet ingewijd wilde worden in het geheime Poro genootschap in Port Loko waar u samen met uw moeder verbleef na te zijn weggegaan uit Freetown, uw geboortestad, omdat uw vader jullie uit het huis had gezet omdat u zich wilde bekeren tot het christendom (zie gehoorverslag CGVS, dd. 13 oktober 2017, p.8).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u meerdere incoherente en geenszins aannemelijke en erg vage verklaringen aflegt met betrekking tot de kernelementen van het door u geopperde asielrelaas, zodat er geen geloof gehecht kan worden aan het door u geopperde asielrelaas.

Volgende pertinente opmerkingen kunnen gemaakt worden omtrent de geloofwaardigheid van het door u naar voor gebrachte asielrelaas. Zo haalt u voor het CGVS aan dat u in de loop van november 2015 samen met uw moeder naar Port Loko trok omdat jullie het huis van jullie vader na een dispuut moesten verlaten. U verklaart dat u hierdoor stopte met school en dat u niet veel te doen had in Port Loko. Eind april 2016 zouden vervolgens leden van het geheime Poro genootschap naar uw moeder zijn gekomen met de mededeling dat u geïnitieerd zou worden bij dit genootschap. Twee weken later zouden deze leden een tweede maal naar jullie moeder zijn gekomen. Na uw aankomst aan het huis van uw grootvader zou er vervolgens een schermutseling hebben plaatsgevonden waarbij u verwond werd en waarbij u werd meegenomen naar het 'Poro bush'. Op deze plaats zou u drie dagen zijn vastgehouden ter voorbereiding op uw lidmaatschap van dit geheime genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). ***Wat betreft uw verklaringen over uw beweerde problemen met het Poro genootschap dienen volgende ernstige bedenkingen gemaakt te worden.*** Zo is het ten eerste vreemd dat u – die geen enkele band heeft met het Poro genootschap – gezien uw verklaringen dat geen enkele van uw familieleden lid zijn van dit genootschap – na amper enkele maanden te hebben verbleven in Port Loko benaderd zou worden door leden van het Poro genootschap met de dwingende mededeling dat u geïnitieerd zou worden binnen dit genootschap. Zoals u zelf aanhaalt tijdens het gehoor voor het CGVS behoort u bovendien tot de Fulah etnie terwijl de het Poro genootschap voornamelijk Temne leden telt (zie gehoorverslag CGVS, p.15; zie landeninformatie toegevoegd aan het

administratief dossier). **Deze vaststellingen doen reeds de eerste vragen rijzen wat betreft de beweerde benadering van uw persoon door leden van het Poro genootschap in Port Loko.**

Verder dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw beweerde problemen met het Poro genootschap gekenmerkt worden door vaagheid en een gebrek aan doorleefde details. Wat het beweerde tijdstip van uw geschetste problemen betreft dient daarenboven het volgende te worden opgemerkt. Voor het CGVS beweert u dat leden van het Poro genootschap uw moeder een eerste maal zouden hebben benaderd op 28 april 2016, de dag na de Onafhankelijkheidsdag (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Twee weken later zouden ze een tweede maal zijn langs gekomen, zo verklaart u verder voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken situeert u beide bezoeken van de Poro leden aan uw moeder echter in de maand mei (2016) (zie vragenlijst CGVS, dd. 17 juli 2017, p.1). Uw verklaringen wat betreft het tijdstip van de beweerde contactnames van de Poro leden met uw moeder lopen bijgevolg niet helemaal gelijk. Uw verdere verklaringen over het verdere verloop en de beweerde gevangennamen van uw persoon door het Poro genootschap zijn bovendien erg vaag en op sommige punten zelfs ontoereikend te noemen. Zo beweert u dat een vijftal Poro leden u onder dwang – na het tweede bezoek aan uw moeder – naar het ‘Poro bush’ zouden hebben meegenomen nadat u gewond was geraakt door een mes tijdens een schermutseling bij de poging u mee te nemen (zie gehoorverslag juli CGVS, p.8). Wanneer u gevraagd wordt naar welke plaats u gebracht werd, antwoordt u dat u geen idee heeft aangezien het een geheime plaats betreft waar u geblinddoekt naartoe werd gebracht (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U komt niet verder dan te stellen dat het een geheime plaats betreft in een bos (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaart dat u drie dagen op deze plaats heeft doorgebracht samen met twee andere jongens. Tijdens deze opsluiting zouden jullie zijn voorbereid op de toetreding en initiatie tot het Poro genootschap (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). Aangezien u niet weet waar u opgesloten werd (wat op zich vreemd is aangezien u later beweert op eigen houtje te zijn kunnen ontsnapt uit het Poro kamp in het bos), wordt u tijdens het gehoor de open vraag gesteld om de plaats te beschrijven waar u gedurende drie dagen werd opgesloten. U haalt aan dat er twee verschillende plaatsen zijn: één voor degenen die al lid zijn, en één voor degenen die nog ingewijd moeten worden (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd om de plaats te beschrijven waar u zich bevond, antwoordt u dat het een plaats in een bos was omgeven door witte lakens (zie gehoorverslag CGVS, p.12-13). U voegt eraan toe dat er beelden waren, en beenderen waarvan u niet wist of het beenderen van mensen waren (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Vervolgens gevraagd om deze plaats wat meer in detail te beschrijven, antwoordt u dat het gewoon een bos was omgeven door lakens (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gezien uw verklaringen dat er nog twee andere jongens waren op deze plaats, wordt u gevraagd wie deze twee andere jongeren dan waren. U antwoordt echter opvallend dat u geen idee heeft wie ze waren wat toch vreemd is aangezien jullie gedurende drie dagen in dezelfde omstandigheden opgesloten zouden zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U kan hun namen niet geven, noch zeggen waarvan deze twee andere jongens afkomstig van zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd of jullie gezegd werd hoelang jullie op deze plaats moesten blijven, antwoordt u dat u dit niet gezegd werd (zie gehoorverslag CGVS, p.13), terwijl u eerder tijdens het gehoor vertelde dat u vijf dagen in dit deel van het bos zouden moeten blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaart verder dat u gedurende drie dagen voorbereid werden op de initiatie (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd op welke manier jullie dan voorbereid werden, antwoordt u dat u onder meer liederen werden aangeleerd (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd welke liederen u werden aangeleerd, verklaart u dat het er twee of drie waren waarvan u één titel kan geven (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Vervolgens gevraagd wat jullie dan nog zoal aangeleerd werd, antwoordt u dat het belang van het Poro genootschap werd uitgelegd, dat je werd voorbereid op het volwassendom, hoe zich te gedragen, hoe een familie te stichten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U voegt eraan toe dat ouderen dit kwamen uitleggen (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd wie deze ouderen dan waren, antwoordt u echter weer dat u geen idee heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.13). **Alles in acht genomen zijn uw verklaringen over uw beweerde drie dagen durende gevangenschap door het Poro genootschap vaag en weinig overtuigend te noemen.** Van iemand die beweert gedurende drie dagen in dergelijke omstandigheden te zijn opgesloten, mag redelijkerwijze verwacht worden op een meer doorleefde wijze en met meer details te kunnen beschrijven wat hij of zij gedurende deze drie dagen heeft meegemaakt. Wanneer bovendien gevraagd wordt naar eventuele rituelen binnen het Poro genootschap, antwoordt u dat u dat u er geen heeft ondergaan en dat u er dus geen weet van heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.13-14). Gevraagd welke rituelen er dan zouden volgen waarop jullie eventueel werden voorbereid, antwoordt u dat u geen idee heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd hoe jullie dan werden voorbereid, antwoordt u opnieuw dat jullie liederen leerden (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Ook wordt u tijdens het gehoor gevraagd hoe Poro leden herkend kunnen worden waarop u terecht antwoordt dat ze littekens krijgen toegebracht tijdens de inwijding (zie gehoorverslag CGVS, p.14).

Gevraagd of ook u 'gemarkeerd' zou worden, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u het niet weet, dat u ook niet weet of ze dat nu nog steeds doen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd naar de betekenis van deze littenkens, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.14). **Het dient echter vastgesteld dat, zo blijkt uit de beschikbare informatie, die meerdere, onafhankelijke bronnen betreft (toegevoegd aan het administratief dossier), dat alle leden van een Poro-gemeenschap, geïnitieerd worden tijdens hun puberteit, een ritueel dat de overgang van de puberteit naar het volwassen-zijn symboliseert (zoals uzelf terecht aanhaalt), en de geïnitieerde jongen toelaat in de gemeenschap van mannen. In alle geconsulteerde bronnen wordt gesproken over de initiatierituelen – een initiatie die gepaard gaat met het aanbrengen van littenkens, die symbool staan voor de tand- en klauwenafdrukken van de Poro-duivel en –geesten. Deze initiatie van de jongen tijdens de puberteit symboliseert als dusdanig een 'wedergeboorte' in de wereld der volwassenen, en de jongen in kwestie wordt pas als volwaardig, volwassen, Poro-lid beschouwd na het ondergaan van dit typisch initiatieritueel.** De vaststelling dat u niet meer concrete informatie kan geven over deze initiatierituelen ondanks uw beweerde opsluiting van drie dagen in het 'Poro bush' doen dan ook verdere vragen rijzen over deze beweerde opsluiting zelf. Uw verklaringen over deze periode van drie dagen waarin u zou voorbereid worden op de initiatie tot het genootschap zijn zoals gezegd erg vaag en weinig concreet. Het is ook frappant dat u niets kan vertellen over de littenkens waarmee nieuwe leden worden 'gemarkeerd', noch over de betekenis ervan. Zelfs al zou u zich in de fase van de voorbereiding hebben bevonden, dan nog kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer concrete informatie over deze initiatierituelen zou kunnen geven aangezien u net beweert te zijn voorbereid op deze rituelen. Tot slot kan opgemerkt worden dat u geen enkele naam van een Poro lid kan geven, niet van de personen die u zouden hebben meegenomen, noch van de personen die u onderwezen zouden hebben, noch van één van de ouderen van dit genootschap. **Alle voorgaande bemerkingen in acht genomen, dient besloten te worden dat u hoegenaamd niet kan overtuigen wat betreft de door u geschetste problemen met het plaatselijke Poro genootschap in Port Loko. Uw verklaringen zijn in die mate vaag en weinig gedetailleerd/doorleefd dat er geen geloof aan kan worden gehecht.**

Naast de beweerde problemen met het Poro genootschap haalt u tijdens het gehoor aan dat u in Freetown ook problemen heeft gekend met uw vader omdat u zich wilde bekeren tot het christendom. U haalt aan dat uw vader uw tattoo had opgemerkt die uw bekering naar het christendom duidelijk maakte, en dat hij wilde dat u deze tattoo zou laten weghalen (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Naar aanleiding hiervan zou er een dispuut ontstaan zijn waarbij ook uw moeder betrokken raakte waarop uw vader jullie uit het huis zou hebben gezet en waarop u samen met uw moeder en zussen naar het huis van uw grootvader in Port Loko zouden zijn verhuisd in november 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). U verklaart nadien niets meer van uw vader te hebben vernomen en bijgevolg ook geen problemen meer te hebben gekend omwille van uw beweerde bekering (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U vertelt verder dat naar aanleiding van dit incident uw ouders niet meer samen zijn, en dat uw moeder inmiddels opnieuw in Freetown woont om haar eigen winkels te kunnen runnen (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Wat betreft uw beweerde intentie om zich te bekeren naar het christendom, dient bijgevolg opgemerkt te worden dat het mogelijk is dat dergelijk nieuws binnen een gezin enige deining veroorzaakt. U haalt echter enkel problemen aan met een familielid, met name uw vader, en niet met de Sierraleonse staat. Bovendien verklaart u geen problemen meer te hebben gekend omwille van uw intentie zich te bekeren tot het christendom nadat u de woning van uw vader verlaten had (samen met uw moeder). Daarenboven kon u steeds blijven rekenen op de steun van uw moeder, zo blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS, die bovendien in staat blijkt voor zichzelf en haar kinderen te zorgen zonder de hulp van uw vader. **In het licht van de beoordeling van uw asielaanvraag dient bijgevolg besloten te worden wat betreft dit aspect van uw asielaanvraag dat deze door u aangehaalde feiten niet voldoende zwaarwichtig zijn om in aanmerking te komen voor het statuut van vluchteling of van subsidiair beschermde.**

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe ten eerste te kunnen stellen dat u er niet in slaagt de door u geschetste problemen met het lokale Poro genootschap in Port Loko aannemelijk te maken. Uw verklaringen hieromtrent zijn erg vaag, weinig gedetailleerd en op sommige punten zelfs incoherent. Ook de door u vermeende (intentie tot) bekering tot het christendom zijn onvoldoende zwaarwichtig te noemen in het kader van de beoordeling en analyse van uw asielaanvraag.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande pertinente vaststellingen niet wijzigen. Zo legt u een kopie van een geboorteakte neer die u bezorgd werd door uw moeder (zie administratief dossier). Uw identiteit wordt in deze beslissing echter niet meteen in twijfel getrokken. Ten tweede legt u een medisch attest neer, opgesteld door dr. Bruggeman, dd. 23 mei 2017, waarin aangegeven wordt dat u een litteken heeft op uw bovenarm.

De dokter geeft verder uw verklaringen weer over de omstandigheden waarin u dit litteken zou hebben opgelopen en ze bevestigt dat het mogelijk is dat dit litteken het gevolg is van een messteek (zie administratief dossier). De omstandigheden waarin u deze (mes)steek zou hebben opgelopen staan om evidente redenen niet vast door dit neergelegd medisch document. Dit medische attest betreft enkel een bevestiging van uw litteken op uw bovenarm, maar kan geen uitsluitel geven over de precieze en exacte omstandigheden waarin u deze verwonding heeft opgelopen. Ook dit medische attest kan bijgevolg de hierboven gemaakte vaststellingen niet wijzigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 december 2017 een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van “de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur” en van “het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidbeginsel”.

Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal zijn asielrelaas “niet ten gronde geanalyseerd bij de beoordeling ervan” en geeft de commissaris-generaal “een subjectieve interpretatie van de feiten”.

Hij voert aan dat niet kan worden ontkend “dat de informatie die verzoeker heeft bijgebracht gedurende het gehoor op het CGVS consequente was” en dat “zijn relaas wel voldoende details bevatte om zijn herkomst te bewijzen en zijn vermelde problemen”. Hij meent dat “bepaalde tegenstrijdigheden met het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken perfect te verklaren (zie moment-maand dat de Poro genootschap bij moeder kwam) zijn en weinig relevant zijn”.

Volgens verzoeker “is het zeker niet bevreemdend dat deze leden verzoeker opzochten zelfs al had verzoeker hiermee geen enkele band noch zijn familieleden en was het feit dat verzoeker reeds enkele maanden verbleef in Porto Loko voldoende om hem te benaderen als jonge man nu deze de groep uitmaakt van de recruteringen door deze Poro gemeenschap”. Dat verzoeker van de Fula-etnie is terwijl de meeste van de leden van de Poro-genootschap Temne zijn, is aldus verzoeker “geen element om de verklaringen van verzoeker als ongeloofwaardig te bestempelen”, gezien niet wordt aangeduid “waarom de benadering van verzoeker door de leden van de Poro genootschap onmogelijk zou zijn temeer jonge mannen naar de volwassenheid juist hun doelgroep uitmaken” en “het behoren tot de Fulah etnie geen uitsluitingsgrond is”.

Dat hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zijn moeder benaderd werd in april 2016 en vervolgens twee weken later terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken de feiten situeerde in mei 2016, voert hij aan “dat dergelijk detail zelf niet noodzakelijk een tegenstrijdigheid uitmaakt nu deze allen in dezelfde tijdsperiode van 2 maanden worden gesitueerd”.

Waar zijn verklaringen over het verdere verloop en zijn beweerde gevangenschap door de Poro-gemeenschap vaag bevonden worden, wenst verzoeker op te merken *“dat hij werd gebracht naar een geheime plaats, dat hij verwond werd en sterk getraumatiseerd was en bovendien dat hij werd geblinddoekt en slechts een periode van 2 dagen daar heeft doorgebracht”*, dat hij *“duidelijk werd getraumatiseerd en in angst leefde”* en dat hij de negatieve angstgevoelens verdruchte. Hij acht het *“niet verwonderlijk dat verzoeker zich niet alle details meer voor de geest kan halen”*, temeer gezien *“er een permanente controle op deze jongens werd uitgevoerd”*.

Dat verzoeker niet op de hoogte was van (de inhoud van) het ritueel van de Poro wijt hij aan het feit dat *“het juist het kenmerk van een ritueel [is] dat de persoon hiervan juist niet op voorhand op de hoogte is juist om het effect van het ritueel te beleven”*, dat bij verzoeker enkel *“een initiatie gedaan [werd] doch nog geen ritueel”*, dat het al dan niet markeren niet behoort *“tot de initiatie maar tot het uiteindelijke ritueel waar verzoeker geen deel aan heeft genomen nu hij op dat ogenblik reeds was ontsnapt”* en dat *“de voorbereiding op rituelen geen inwijding of meedelen van de rituelen [betekent]”*.

Verzoeker benadrukt zijn bekering tot het christendom en vreest *“vervolging in Sierra Leone binnen de gemeenschap omwille van het Christelijk geloof”*. Hij bevestigt dat hij inderdaad geen problemen meer had met zijn vader nu hij de woning en plaats had verlaten *“doch een terugkeer betekent onmiddellijk voor verzoeker dat zijn eigen veiligheid dan niet meer langer worden gegarandeerd”*. Hij besluit *“dat zijn wens tot bekering naar het Christendom eveneens een verder leven voor hem onmogelijk maakt in Sierra Leone”*.

Aangaande de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat *“het CGVS geen enkel onderzoek of analyse [doet] naar de concrete veiligheidsincidenten in deze regio van verzoeker enkel stellende dat verzoeker niet aannemelijk zou maken uit deze regio afkomstig te zijn”* terwijl *“het Commissariaat de reële onveiligheidssituatie in Sierra Leone kent en niet kan betwisten”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming roe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Sierra Leone uit vrees voor (verdere) problemen met leden van het Poro-genootschap en omwille van zijn bekering tot het christendom.

2.3.2. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers verklaringen over zijn gedwongen initiatie en gevangenschap door de Poro.

2.3.3. Vooreerst maakt verzoeker niet aannemelijk dat het Poro-genootschap hem gedwongen zou willen rekruteren. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat gedwongen rekrutering door de Poro een dalende tendens kent (*“Sierra Leone Rapport: De Poro”* van september 2014, p. 26) en dat verzoeker hoe dan ook niet behoort tot een groep die het risico loopt gedwongen te worden gerekruteerd (zijnde strikte moslims, sociaal gemarginaliseerde jongeren, stedelijke armen in de Western Area en (rijks)ambtenaren die gedetacheerd zijn in provincies; *“Sierra Leone Rapport: De Poro”* van september 2014, p. 25-26). Verzoeker verbleef ook nog maar 6 maanden in Port Loko, hij ging niet naar school, hij begaf zich dus niet dagelijks in het maatschappelijk leven (*“Twee maanden was ik in het huis, ik had twee vrienden in onze buurt die er naar school gingen, ik zag ze soms na school, en we deden wat dingen samen.”*; gehoor, p. 8) terwijl het in aanmerking komen voor een geheim genootschap minstens een sociaal, maatschappelijk bindend element inhoudt. Ten slotte en niet in het minst behoort verzoeker tot de Fula-etnie, terwijl hij zelf aangaf dat de Poro-genootschap in zijn regio voornamelijk Temne-leden bevat (gehoor, p. 15).

2.3.4. Waar in het verzoekschrift wordt aangeklaagd dat de bestreden beslissing niet uitlegt *“waarom de benadering van verzoeker door de leden van de Poro genootschap onmogelijk zou zijn temeer jonge mannen naar de volwassenheid juist hun doelgroep uitmaken”* en *“het behoren tot de Fulah etnie geen uitsluitingsgrond is”*, antwoordt de Raad dat de asielinstanties niet moeten bewijzen dat de voorgehouden feiten onwaar of *“onmogelijk”* zijn. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers verklaringen over de gedwongen rekrutering niet stroken met de objectieve informatie in het administratief dossier. Ondanks dat uit deze informatie inderdaad niet blijkt dat het verzoekers relaas geheel onmogelijk is noch dat *“het behoren tot de Fulah etnie geen uitsluitingsgrond is”*, volgt uit deze informatie wel de onaannemelijkheid van zijn verklaringen. Verzoeker toont niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien hij nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen.

2.3.5. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over wanneer hij benaderd werd door het Poro-genootschap, daar hij op het Commissariaat-generaal aangaf dat zijn moeder eerst werd benaderd op 28 april 2016, de dag na de Onafhankelijkheidsdag (gehoor, p. 11), en vervolgens twee weken later (gehoor, p. 11), terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken beide bezoeken van de Poro-leden aan zijn moeder in mei 2016 situeerde (vragenlijst DVZ, vraag 3.5). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *“dat dergelijk detail zelf niet noodzakelijk een tegenstrijdigheid uitmaakt nu deze allen in dezelfde tijdsperiode van 2 maanden worden gesitueerd”*, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens zijn gehoor het eerste bezoek situeerde op 28 april 2016 en dit spontaan koppelde aan de Onafhankelijkheidsdag (*“Op de 27ste waren ze op de weg naar Freetown aan het dansen, en ze wist dat ik dit haatte. [...] Het is de onafhankelijkheidsdag, dat de cultuur in het land is, dat wordt gevierd, je ziet mensen met maskers, van olifanten, of giraffen, in de straat, ze dragen witte kledij, ze voorspellen de toekomst, en ze hebben mensen bij, en steken zichzelf, zodat ze beginnen bloeden.”*; gehoor, p. 11), waardoor niet kan worden ingezien waarom verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde dat beide bezoeken in mei plaatsvonden.

2.3.6. Voorts bleek verzoeker onwetend over de plaats waar hij naartoe gebracht werd, terwijl hij later wel van deze plek zou zijn ontsnapt en dus minstens de weg moet kunnen beschrijven. Verzoeker bleef bij weinig doorleefde algemeenheden als *“Het is een bos, het is verdeeld in twee plaatsen, ze zeggen dat je niet naar het andere deel mocht gaan, dat was voor de leden, en waren beelden, er waren benen, ik wist niet of het van een mens was. [...] Het is gewoon een plaats in het bos, het is omgeven door witte lakens.”* (gehoor, p. 12), kende hij noch de namen noch de woonplaats van de twee andere jongens met wie hij dagenlang werd vastgehouden (gehoor, p. 13) en kon hij niets vertellen over eventuele rituelen bij de Poro (gehoor, p. 13-14). Dat verzoeker *“duidelijk werd getraumatiseerd en in angst leefde”*, dat hij de negatieve angstgevoelens verdrukte en dat *“er een permanente controle op deze jongens werd uitgevoerd”*, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, kan zijn algemene onwetendheid niet verschonen. Integendeel, indien verzoeker kon ontsnappen dan houdt dit net in dat hij bewust en nauwgezet de handel en wandel van de bewakers en begeleiders heeft gevolgd. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Verzoeker brengt geen argumenten aan die kunnen verklaren waarom hij dergelijke elementaire aspecten van zijn onmiddellijk waarneembare en visuele leefwereld niet kan weergeven.

2.3.7. Gevraagd naar wat ze deden die drie dagen en hoe ze voorbereid werden op hun initiatie, antwoordde verzoeker vaagweg: *“Ze leerden ons liederen, ze zeiden wat het belang was van de Poro, en dat we serieus moesten zijn, en dat de Kaso de leider is, en dat ze macht hebben. Dat leerden ze ons, liederen... [...] Mamajee, twee of drie liederen, dat is het. [...] Hoe je je moet gedragen, je wordt voorbereid op het volwassen zijn. Dat je een familie moet hebben, dat je moet werken, dat je het moet opnemen voor je cultuur.”*; gehoor, p. 12-13). Uit zijn verklaringen blijkt verder dat verzoeker geen enkele naam kon noemen van een Poro-lid, noch van de personen die hem zouden hebben meegenomen, noch van de personen die hem onderwezen zouden hebben, noch van één van de ouderen van dit genootschap.

2.3.8. Verzoekers beperkte verklaringen over de *“training”* tijdens zijn initiatie zijn frappant gezien hij zelf aangaf dat ze vijf dagen in het initiatie-deel van het bos zouden moeten blijven (gehoor, p. 12) en ze aldus reeds meer dan de helft van het initiatie-proces doorlopen hadden toen hij na drie dagen ontsnapte. Er kan dan ook worden aangenomen dat hem meer aangeleerd en verteld werd dan wat verzoeker tijdens zijn gehoor kon weergeven. Zo blijkt ook uit de informatie in het administratief dossier dat de jongens tijdens de initiatie les krijgen over *“mythische helden, seksuele activiteiten, en gewoonten en taboes van de gemeenschap”* en over *“speciale wachtwoorden, tekens en symbolen die door Poroleden worden gebruikt”*, alsook dat ze *“retorische vaardigheden”* en praktische vaardigheden aangeleerd krijgen (*“Sierra Leone Rapport: De Poro”* van september 2014, p. 31-32).

2.3.9. Hoe dan ook en voor zover al geloof kan worden gehecht aan zijn problemen met het Porogenootschap in Port Loko, *quod non in casu*, wijst de Raad erop dat verzoeker niet aantoonde dat hij zijn leven niet in een ander deel van Sierra Leone zou kunnen verder zetten. Hij verklaarde zelf dat ze in Freetown, waar hij opgroeide en tot november 2015 verbleef, geen gedwongen rekruteringen uitvoeren (*“Nee daar doen ze het niet met dwang. Als je geen problemen hebt, met een Poro lid, dan zullen ze je met rust laten.”*; gehoor, p. 17) en dat ook niemand van zijn familie lid was van de genootschap (gehoor, p. 14). De informatie in het administratief dossier geeft eveneens aan dat *“de invloed en de macht van vooral de mannelijke genootschappen zijn in de hoofdstad erg verzwakt ten opzichte van het platteland”* (*“Sierra Leone Rapport: De Poro”* van september 2014, p. 31-32).

2.3.10. Waar verzoeker aanvoert niet te kunnen terugkeren naar Sierra Leone omwille van zijn bekering tot het christendom, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker de problemen met zijn vader door zijn bekering geenszins aannemelijk maakt. De Raad acht het immers niet geloofwaardig dat verzoeker op school besloot zich tot het christendom te willen bekeren, zich evenwel niet liet dopen omdat *“mijn vader zou het niet aanvaarden”* (gehoor, p. 6) maar zich dan wel een kruis liet tatoeëren (gehoor, p. 6), waarna zijn vader bij ontdekking van de tattoo razend werd, hoewel diezelfde vader er kennelijk geen probleem mee had zijn zoon naar een katholieke school te sturen (gehoor, p. 7). Hoe dan ook blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij na zijn verhuis geen problemen meer kende omwille van zijn bekering tot het christendom (gehoor, p. 7), waardoor aldus niet kan worden aangenomen *“dat zijn wens tot bekering naar het Christendom eveneens een verder leven voor hem onmogelijk maakt in Sierra Leone”*.

2.3.11. Volledigheidshalve benadrukt de Raad nog dat verzoeker 16 jaar - en dus minderjarig - was op het moment van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal. Ook van een 16-jarige asielzoeker mag echter worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Van verzoeker kon aldus wel degelijk worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven.

2.3.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De stelling in het verzoekschrift dat *“het Commissariaat de reële onveiligheidssituatie in Sierra Leona kent en niet kan betwisten”* toont niet aan dat er in Sierra Leone een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK